

MEEUWEN KAAGLOOP

Zondag 26 januari 2025 reisden de Meeuwen af naar Wervershoof, waar de op een na laatste wedstrijd van dit seizoen werd gelopen, de Kaagloop. De route van twee rondes van 5 km ging grotendeels door het mooie dorp Wervershoof en verder nog een stukje langs het Kagerbos en de IJsselmeerdijk. Na weken met dichte mist en donkere wolken scheen zondag eindelijk weer eens de zon! Het was dan ook ideaal loopweer met misschien wel daardoor een druk bezet deelnemersveld. Bijna 500 atleten liepen de 10km. Daarnaast was er nog een 5 km en een uitverkochte 16 km. De juryleden Tini Zwarthoed en Jan Jonk Melk kwamen ogen te kort om de Meeuwen in de gaten te houden bij de finish en vroegen zich vertwijfeld af of ze soms Meeuwen over het hoofd hadden gezien. Gelukkig was dit niet het geval en zo staan de 28 gefinishte Meeuwen weer keurig op volgorde van binnenkomst vermeld. Door diverse omstandigheden variërend van ziekte tot aan storm Eowyn konden een aantal Meeuwen jammer genoeg niet aan de wedstrijd deelnemen. Simone Mossel was ook blij met de zonneschijn want het maakt het langs de kant staan toch wat aangamer. De foto's zijn dan ook weer heel mooi geworden!

Dan de wedstrijd zelf. Deze startte 10 minuten later dan gepland. Toen het startschot eenmaal gelost was, was de ergernis van de verlate start gelukkig snel verdwenen. Zoals zo vaak dit seizoen eindigde Thijs Mossel als eerste, gevolgd door Michiel Oussoren en Joost Zaunbrecher. De vakantie op Gran Canaria heeft de goede vorm van Thijs en Joost gelukkig niet aangetast. Bij de vrouwen finishte Petra Lautenschütz-Vink als eerste, gevolgd door Yvonne Bond en Sandra Butter.

Omdat de verslaggeefster van dienst ergens in de achterhoede hobbelt, valt er verder weinig te vertellen over de strijd vooraan. Maar geloof mij, in de achterhoede wordt ook gestreden om de plekken en halen ze ook alles er uit wat er in zit! Zo gaf Elsa Lautenschütz na afloop aan dat ze heerlijk had gelopen en dat ze nu eindelijk het licht had gezien. Namelijk rechtop lopen, armen mee zwaaien en de voeten goed optillen. Dit klinkt heel eenvoudig maar om het 10 kilometer lang vol te houden als de vermoeidheid zijn tol gaat eisen, is toch wel een opgave. Elsa kon haar tempo op deze manier goed volhouden en Ronald Heijeler maar mooi achter zich houden. Ronald ging de laatste 500 meter de strijd aan met Anouska Groot. Hij zag Anouska voor zich lopen, zette een eindsprint in maar vroeg zich na 300 meter uitgeput af waar de finish toch bleef. Helemaal buiten adem moest hij de strijd opgeven en een stukje gaan wandelen. Nadat hij weer op adem was gekomen ging Ronald toch maar weer

rennen, kreeg Anouska weer in het vizier en haalde haar de laatste 50 meter net nog in. Of Anouska dit allemaal heeft meegekregen betwijfel ik. Anouska had namelijk een andere finishlijn in gedachten en wel de Strava finishlijn na exact 10 kilometer. Anouska rende na de finish dan ook in volle vaart door om zo op Strava de volle 10 km te scoren. Daarna had ze pas oog voor haar man Niels Bergsma (waarom deed Niels eigenlijk niet mee?) en zoontje. Achter Anouska eindigde Yoran van Oort. Ook Yoran vond het ideale omstandigheden en hij was blij met de tijd die hij gelopen had. De aanmoedigingen van de zoon van Anouska en Niels heeft vast bijgedragen aan de goede tijd van Yoran. Want elke Meeuw werd door hem luid aangemoedigd.

De hekkensluiter van vandaag was Theo Mossel. Voor aanvang van de wedstrijd gaf Theo aan dat het enige lichaamsdeel dat nog naar behoren functioneert, zijn rechterarm is. Gelukkig is Theo rechtshandig en ziet hij het leven daarom nog altijd rooskleurig in. Hardlopen doe je echter met je benen en als die gaan haperen wordt het toch een lastig verhaal. Theo zag tijdens de loop echter voldoende aanknopingspunten om er vol voor te gaan. Zo zag hij eerst een ietwat te dikke man voor hem lopen. Die moet ik toch nog wel kunnen hebben dacht hij. Zo niet, dan zou het zijn laatste wedstrijd zijn had hij bedacht. Gelukkig voor Theo en voor ons Meeuwen, gaf de ietwat te dikke man de strijd op omdat hij achteraf gezien toch te snel gestart was. Daarna zag Theo vanuit zijn ooghoeken twee leuke jonge vrouwen voor hem lopen. Dat gaf hem weer net de benodigde energie om de Kaagloop heelhuids uit te lopen en tevreden op de wedstrijd terug te kijken.

Volgende week, zondag 2 februari, is de afsluitende wedstrijd langs de Warderdijk en kan het klassement definitief worden opgemaakt. Er zal nog flink wat strijd geleverd moeten worden want er kan nog wel het een en ander wijzigen in de eindstand. Spannend is bijvoorbeeld nog de strijd om plek 4 en 5 tussen Remco Kes en Tyas Visser. Gaat het Gina van Riesen lukken om Jos Dekker en Dick van Zalinge voor te blijven? Ook Wim Brommersma zal volgende week alles op alles willen zetten om de door hem gemiste wedstrijden met weinig deelnemers alsnog goed te maken. Nog 1 week, dan zullen we het weten. Tot dan!

Willeke Kwakman